

for en Del, ligger i Sagens Natur, i Særdeleshed paa de Steder, hvor den hele Forretning koncentrerer sig paa een Person. Hvor der er flere Personer, som f. Ex. ved Telegrafvæsenet paa de større Stationer, kan det lettere lade sig gjøre, den ene kan overtage en besværligere Tjeneste den ene Gang, den Anden en anden Gang, til Lettelse for de Dvrig. Vi have som sagt, haat vor Opmærksomhed henvendt derpaa, og der skal naturligvis ogsaa fremdeles i Billighedens og Humanitetens Interesse gjøres, hvad der kan gjøres til Lettelse for Personalet. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Østeborg og Frederikshavn gav den ærede Drdsfører en Fremstilling, der førte tilbage til den Tid, da der var indgaaet en Konvention med Sverrig angaaende Driften af denne Route mod en Recognition fra Sverrigs Side. Konventionen førte til et for os meget uheldigt finantsielt Resultat, og det var en af mine første Regerings-handlinger at opsigge den, fordi jeg kunde se, at den ikke lovede at føre til bedre Forhold, men at Routen fremdeles maatte drives med betydeligt Tab. Subventionen var kun 24,000 Kr., og det dreiede sig der om Summer, overfor hvilke denne var aldeles forsvindende. Konventionen paalagde os desuden adskillige byrdefulde Beitingselser; der skulde holdes to Skibe i Fart saa og saa tidt, som skulde gaa, enten det var godt eller daarlige Veir, og den var i det Hele meget streng. Den blev derfor opagt, vi gjorde Forsøg med eet Skib, og det lykkedes. Det viste sig, at Trafikken ikke var større og hidtil ikke har været større end, at eet Skib kan besørge den. Skibet er senere blevet forstørret og forbedret, men det har fra første Færd af, da det blev sat igang for vor egen Regning, paa en tilfredsstillende Maade kunnet udføre, hvad der kunde fordres af det, baade med Hensyn til Person- og Godstrafik. Derhos er den hele Forretning drevet uden væsentligt Tab for Statskassen siden den Tid, idet det Tab, der har været paa selve Driften, er blevet erstattet ved den større Trafik, som er bleven tilført Jernbanen. Forholdet er jo altsaa ganske jævnt det, at man har holdt denne Route igang, ikke paa en overflødig Maade, men paa en saadan Maade, at det har svaret til den forhaandenværende Person- og Godstrafik, og uden at det har medført videre Tab for Statskassen. Jeg har allerede for længere Tid siden faaet Bemærkning — og har den endnu — til, naar Forholdene tale derfor, ganske rolig at kunne sætte 2 Skibe i Gang, idet det endogsaa har forekommet mig, at Stemningen i Thinget har været noget forud for mine Ønsker i saa Henseende. Man har gjerne set, at denne Route blev betjent paa en sildigere Maade, maaske i Haab om at kunne faae noget større Persontrafik paa de yndste Baner. Jeg tror ikke, at det vil hjælpe Noget; thi der er Forhold i Sverrig, som gjøre, at Østeborgfarten ikke hidtil har antaget

store Dimensioner, idet man om Sommeren foretrækker at sende Dampskibe fra Østeborg længere Syd paa. Men hvis der skulde være Udset til nogen stærkere Udvidelse, maatte det vise sig nu snart. Gimsfjordsbroen er kommen tilstede, den har i høj Grad lettet Trafikken gjennem Sjælland, og der er aabnet Jernbaner i Sverrig, som naturlig maa lede til noget større Konflur paa denne Vej. Jeg har ikke staaet i Underhandling, som den ærede Drdsfører bemærkede, med Noget angaaende gennemgaaende Billetter; thi det er en Sag, som drives af Jernbanebestyrelsen, og den drives med stor Interesse af denne, hvilket jeg haaber maa lede til et Resultat, endstjøndt der undertiden kan være lidt Besværligt ved den Slags Forhandlinger. I det Dørlig, dette kommer til et Resultat, maa ogsaa paa den Maade Konfluren lettes ad denne Vej. Er der Mulighed for, at Trafikken vil antage store Dimensioner, da vil der ikke være nogensomhelst Grund for mig til ikke at benytte mig af den Leilighed, jeg har, til at kunne gjøre Routen mellem Østeborg og Frederikshavn mere tiltalende for det reisende Publikum og for det forsendende.

Jeg skal nu vende mig til Endringsforslagene paa § 19. Kontoen til almindelige Kontorudgifter er nedsat med 1,300 Kr. Jeg tillægger kun denne Redfættelse den Betydning, som man tidligere har villet tillægge saadanne Redfættelser. Det er en Opfordring til en skønsmæssig og sparsommelig Behandling af de Midler, der ere opsørte paa denne Konto, og den skal ikke unblades, men iøvrigt maa de nødvendige Summer efterbevilges. — Forslagene under Nr. 27, 28 og 29 giv mig ikke Anledning til nogen Udtalelse, da Udvalget har tiltraadt, hvad jeg har foreslaaet. — Dette er derimod ikke Tilfældet med Forslaget under Nr. 30, hvor man ogsaa denne Gang har negtet en Forsøgelse af Honoraret til den sagkundige Medhjælp ved Behandlingen af industrielle og lignende Sager, en Post, der, som den ærede Drdsfører for Mindretallet antydede, naturligvis sigter til et større Honorar for den polytekniske Lærestalts Lærere, der besørge Bedømmelsen af de indgivne Begjæringer om Eneretsbevillinger. Disse ere tiltagne i en ganske overordentlig Grad, mere maaske, end det ærede Things Medlemmer tro. For nogle Aar siden var Antallet 170, men allerede for 2 Aar siden var det steget til 370, og det vil blive langt større, naar Tallene for iaar blive gjorte op. Man maa derhos huske paa, at disse Tal ikke nysigtigt betegne Forsøgelsen af Arbeidet, idet det ikke blot er de Bevillinger, der blive meddelte, men ogsaa de Ansøgninger, der ikke blive bevilgede, som forsøge Arbeidet, og disse sidste staa naturligvis ogsaa i Forhold til de nævnte Tal. Det ommeldte Arbeide er altsaa tiltaget i en ganske overordentlig Grad. Nu forstaaer jeg ikke, hvorfor man vil anvende en saa overordentlig Sparommelighed, at man ikke vil